

Koninginnedag op z'n Hopjes, 30 april 2011

Ik toog met mijn kleinzoon rond 10 uur naar het Wijkpark. Effe de Vrijmarkt over lopen.

Niet dus. Alhoewel het Wijkpark zich er bij uitstek voor leent...geen kinderen op kledjes die hun oude speelgoed wilden verkopen. Op zoek dan maar naar een andere Vrijmarkt. Rond één uur waren we terug op het Wijkpark. Alles was inmiddels opgebouwd en in stelling gebracht. Het wachten was op het startsein. Startsein? Het zou leuk zijn als er rond half twee een gigantische toeter van zich liet horen om het Hopjesfeest in te luiden. Ideeetje? Als eerste gingen we naar de hindernisbaan. Daar kon hij meteen aan de slag. Nog geen wachtrij. De tweede

uitdaging was de speedcheck. Hij heeft wel vier keer gescoord (onder het net door...lol) Het clowntje van Vermeerpark vond hij ook helemaal "te gek cool".

Er stonden bij diverse attracties al vanaf één uur kinderen in de rij. Vooral bij de "laser-game". Daar waar je, met een speciaal pak aan, wordt opgesloten in een donkere ruimte vol met rook en waar je je tegenstander geacht wordt uit te schakelen door een welgemikt schot op hun pak uit je futuristische namaakpistool. Heb geprobeerd er daar binnen wat foto's te maken maar ik werd niet goed van de rook en het was écht veel te donker daar. Ik word ook veel te oud voor die soort dingen. Maar de jeugd is er stapelgek op.

Zo ook op de Wi-Fi Games. Het blijft een vreemd gezicht die kinderen die zich alle kanten uit bewegen terwijl JIJ als toeschouwer geen flauw idee hebt wat ze aan het doen zijn.

Het Panna was deze keer wat minder druk bezocht dan ik gewend ben. Maar opvallend was het aantal pukkie's dat deze keer mee deed. Leuk. En vooral erg vertederend.

Mijn kleinzoon durfde dit jaar eindelijk te bungee-jumpen. Hij had het er zelfs voor over om ruim drie kwartier in de rij te staan. Dat bewijst de populariteit van deze attractie wel denk ik.

Omdat ik die lange wachtrijen al verwacht had, had ik deze attracties als eerste uitgekozen voor

mijn kleinzoon maar daarna was het dan toch écht tijd voor de oud Hollandse spelletjes. Hier géén wachtrijen. Maar denk niet dat dit te wijten is aan een gebrek aan populariteit. De kinderen werken allemaal keurig hun "stempelkaart" af. Ze waren er alleen toevallig niet toen IK er was. Mooi voor mijn kleinzoon want die kon meteen doorwandelen van spel tot spel. Minder leuk voor mijn fotoreportage voor de Hopjes. Negentig procent bestaat uit foto's van mijn kleinzoon. (Ach ja, je bent Oma of je bent het niet.) Waar hij de draaimolen met eendjes en fietsjes niet meer leuk vond omdat hij daar nu eenmaal écht te oud voor was, daar was hij aan de andere kant weer gek op het eendjes vissen. "Da's mijn lievelingsspel Oma". Hij blij, ik blij. En weer verder naar bijvoorbeeld vier

op een rij en naar de beruchte bibber-spiraal. Die het helaas niet deed. De batterij was leeg werd mij verteld. Maar goed. Op die manier konden de kinderen wel heel erg gemakkelijk van links naar rechts en hun stempeltje halen.

Deze keer wat extra aandacht voor Peggy. Zij staat (meestal ergens verstopt met een blauwe mat op de grond) yoga-les te geven. En ook al trekt mij dat totaal niet.....er zijn altijd kinderen (meestal meisjes) te vinden bij Peggy. Die het nog serieus opnemen óók. Prachtig. Ik heb begrepen dat je van Yoga ontspant. Misschien moet ik tóch eens meedoen.

Ik heb het deze Koninginnedag weer ontzettend naar mijn zin gehad. En belangrijker nog...mijn kleinzoon heeft het naar zijn zin gehad. En met hem nog honderden andere kinderen.

Dus is mijn slot zin voor deze keer:

Koninginnedag is pas een feest, als je bij de Hopjes bent geweest.

Tot snel, Kimm, 01-05-11